

Soomes ning siin väljaõppevõimalused puuduvad.

Peale Muhu Portselani on Eestis veel mõned portselanimaalijad, näiteks Helina Tilk ja Ars Portselan. Nende stiil on aga teistsugune, nii et Sabina kellelegi kandadele astumist ei karda. Muhu Portselan leitakse praegu kõige enam üles internetist tema veebilehe kaudu, samuti levib info Facebookis ning tuttavalt tuttavale.

Äsja kolis aga Sabina oma tassid, värvid ja põletusahju Loomeinkubaatori ruumidesse Veerenni tänaval. See pole mõeldud veel päris kauplusena, kuid kohapeale saab minna nõusid oma silmaga üle vaatama ja välja valida.

Unistused viivad tulevikku

Tulevikust rääkides läheb Muhu Portselani looja silmanähtavalt elevile. Mõtteid

on palju. Kõigepealt tahaks tellida päris oma tooriku vormi. Idee on olemas, kuid asi seisab tootjate taga. Suur unistus on ka hubasest vitriinakendega stuudiokauplusest. Naine rõhutab aga, et ta pole siiski kunstnik, vaid käsitöeline, loomeinimene, seetõttu päris kauplust ta veel avama ei hakka. Selle nimel tuleb enne veidi tööd teha.

Tegelikult tahaks teha veel palju rohkem, kuid 24 tundi päevas jääb lihtsalt väheks. Kui pisut julgemalt unistada, siis mainib Sabina, et väga tore oleks, kui ka Eestil oleks oma Iittala või Royal Copenhagen. Edasi ta ei räägi, lisab vaid naerdes ettevaatlikult: "Iga asja jaoks on oma aeg."

VAATA VEEBIST

Muhu Portselani koduleht
www.muportselan.com

Muhu kutsub

MUHUMAAL ON MEIL MAAKODU olnud kümme aastat. Juurtelt ma muhulane ei ole, aga ametlikult küll. Tunnen suurt kiindumust selle koha vastu ja hingelt olen selle kohaga väga seotud. Meil on metsa ja kiviaedade vahel suur maaelu mugavustega maja. Talvel seal väga olla ei saa – köetavat pinda on liiga palju ja vesi tuleb ämbriga tuppä tuua.

Suvel teengi portselanimaali peamiselt oma Muhu maakodus. Ja sealt tuleb paljuski ka inspiratsioon – erilise auraga õhkkond, saareelu romantika ja lilled nii tuntud tikandimustritel kui ka koduaias. Sellest sai ka ettevõtte oma nime Muhu Portselan.

See töö annab mulle võimaluse tegutseda nii linnas kui ka maal. Õnneks ei nõua portselan suurt tööpinda ja see on puhas töö. Tallinna kodus töötan enamasti köögilaua taga. Mul on oma suur kohver, kus on mu värvid ja pintsliid. Võin pikemalt mõtlemata pakkida selle kohvri ja oma põletusahju autosse ning minna.

Nõude hulgas on tassid-kruusid, taldrikud, vaagnad, koorekannud, võitoosid – igahel peal suvine pintslijälg.

